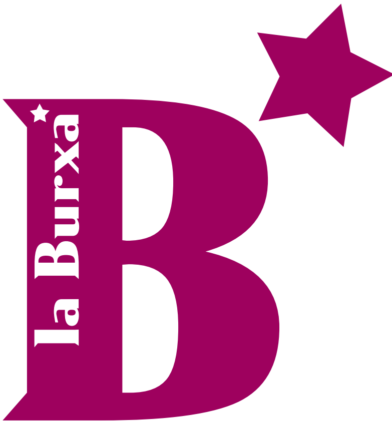
Núm. 189 Gener de 2015 laburxa.cat

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Sants Pam a Pam

Setem i la Xarxa d'Economia Solidària han creat el mapa virtual Pam a Pam, que cartografia el punts de consum responsable i Economia Solidària arreu de Catalunya. Al barri ja s'han localitzat 10 punts que es volen ampliar amb la col·laboració de tots i totes.

Pàgs. 4

Can Vies segueix la reconstrucció

La Guàrdia Urbana va impedir que es dugués a terme l'#OperacióCubaLibre, que amb l'arribada d'una formigonera es volien enllestir les obres del terra del primer pis. Des de l'assemblea de Can Vies s'insisteix en que es continuaran les obres de l'edifici i a més es posa accent amb la solidaritat amb totes les encausades per defensar els barris durant l'#EfecteCanVies.

Pàg. 12

Algunes anarquistes de Poble Sec

La Llei Mordassa i l'Operació Pandora intensifiquen la criminalització de la protesta i la crítica al sistema

Sants es va sumar en una columna pròpia a l'àmplia mobilització contra l'aprovació de la Llei de Seguretat Ciutadana, més coneguda com la Llei Mordassa, el dissabte 20 de desembre; una Llei que criminalitza i sanciona la protesta i que aguditza tots els mecanismes de repressió que ja utilitzava el govern cap a les mobilitzacions socials. Vinculada a la imminent entrada en vigor de la Llei, l'Operació Pandora, que va començar el 16 de desembre, va suposar 12 cases registrades, entre elles la Kasa de la Muntanya i l'Ateneu Llibertari del Poble Sec, —que entrevistem a la contraportada—, 11 persones detingudes i 7 empresonades. El barri de Sants també es va solidaritzar, amb mobilitzacions pròpies, i amb la suma a d'altres de conjuntes, amb les persones represaliades.

PÀG. 3

EDITORIAL

Un 2014 de lluites, un 2015 que comença amb la força de la solidaritat

Ara que comencem nou any, podem ja dir que recordarem el 2014 com l'any en què la resistència, la solidaritat i la lluita col•lectiva han defensat un espai d'autogestió i de dissidència pel barri i per tota la ciutat; sens dubte parlem del CSA Can Vies. Un precedent i una d'aquelles victòries que ens donen força per seguir endavant amb els tants projectes de construcció d'alternatives, autogestionats, cooperatius, de cultura popular...

Can Vies és un espai que hem guanyat aquest 2014, però especialment durant cada dia dels 17 anys de vida i d'activitat del centre social —que acull la redacció de LA BURXA, una seu física i simbòlica, esperit també de la nostra publicació— i haurem de seguir guanyant, treballant i defensant la reconstrucció davant les amenaces de l'Ajuntament per aturar-la, i també projectant i fent reals les moltes activitats que aquest centre social vol acollir amb la seva reobertura.

El 2014 ha estat també l'any de les 20enes Festes Majors Alternatives de Sants, on hem vist el que són els fruits d'un llarg camí de lluita i de treball per aplegar durant una setmana tots els moviments socials del barri, fent xarxa, fent créixer les alternatives.

Un any de lluites, un any de repressió cada vegada més salvatge i despullada de suposats artificis democràtics que ja no amaguen el caràcter autoritari i violent dels governs: agressions brutals i detencions massives amb les protestes contra el desallotjament de Can Vies; amenaces a espais okupats referents del teixit social com el Banc Expropiat de Gràcia; l'assassinat fa poc més d'un any a mans dels Mossos de Juan Andrés Benítez al Raval i d'Alik Manukyan al CIE de Zona Franca; la impunitat que encara perdura, 22 anys després, pel policia que va matar Pedro Álvarez a L'Hospitalet; la recent aprovació de l'avantprojecte de la Llei Mordassa, les detencions i empresonaments amb l'Operació Pandora on la ideologia anarquista és el suposat delicte.

Des de LA BURXA ens solidaritzem amb tots els casos repressius; una solidaritat que va més lluny de les paraules, una solidaritat que volem continuar notant als carrers, als espais alliberats, i a tots els nostres entorns, desobeint i lluitant per un nou món amb determinació i sense por.

L'ALTAVEU

Segueix la repressió , però no aturaran la reconstrucció

Can Vies, Sants

Mig any més tard de l'onada de solidaritat que va permetre la reapropiació de Can Vies pel barri, els responsables del seu enderrocament han iniciat una guerra freda contra l'espai i les persones que el fan possible. Amb el vell truc de qui tira la pedra i s'escuda en un marc legal fet a mida per aniquilar les veus dissidents, en Jordi Martí pretén aturar la reconstrucció al·legant la manca de permís d'obra; sí, un paper que esdevé de vital importància quan no el té un espai social, però que sembla no preocupar si es tracta d'un espai de luxe com l'Hotel Majestic el que fa obres sense la corresponent llicència, o quan s'enderrocava Can Vies també sense tenir-la. Amb aquesta excusa de mal perdedor, el Districte de Sants fa dos mesos que envia els seus esbirros de la Guàrdia Urbana per requisar material, identificar i intimidar a totes aquelles que, amb les pròpies mans, ens enfrontem a les runes que han deixat per tornar a aixecar Can Vies pel barri. Però la repressió no acaba aquí, aquest gener segueixen els judicis a les 84 persones que van de ser detingudes durant l'#efecteCanVies. El 2014 va ser un any on el poble va fer bandera de la solidaritat que ens caracteritza per recuperar Can Vies de les urpes del poder, fent possible també l'absolució de dues de les companyes detingudes. A finals de gener segueixen els judicis contra les solidàries, però lluny de desanimar-nos hem après a fer-nos valdre del suport mutu per guanyar batalles com les que se'ns presenten els propers mesos. Les seva repressió posa de manifest la por a un barri rebel i autoorganitzat. Seguirem reconstruint Can Vies, aconseguirem l'absolució de les encausades!

Reconstrucció de Can Vies — INTERNET

MICRO OBERT★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Col·lapse

Marco Rudo, Sants

L'anomenada "Llei Mordassa" és alguna cosa més que el clàssic producte de la mentalitat franquista del Partit Popular. No es tracta d'un petit retoc a la maquinària de l'opressió, ni del silenciament puntual d'algunes veus que molesten perquè el corró ens amassi encara millor. El diagnòstic és molt més interessant. L'Estat espanyol, almenys sota la forma en el qual el coneixem, s'enfonsa a marxes forçades. La crisi i el subsegüent abandó de la socialdemocràcia l'han col•lapsat definitivament: en perdre la seva sectorial proveïdora, ha quedat despullat davant de tothom.

Qualsevol ha pogut veure l'Estat retratat com el que realment és, una estructura corrupta i malintencionada, destinada a perpetuar el domini dels rics i poderosos sobre el poble, defensar l'explotació i el privilegi a cops de pal i governar, sense cap mena de permís, les nostres vides basant-se en papers empolsegats i recordatoris de conquestes pretèrites. Com deia el sociòleg Loïc Wacquant, quan el poder estatal deixa de subjectar-nos la mà esquerra, la dels serveis públics i la garantia de drets, ens haurà d'escanyar amb la mà dreta, la de la repressió.

El Règim ja no enganya ningú i la gent n'espera la caiguda, amb una actitud més o menys activa. Els jerarques veuen tremolar els seus escriptoris. Acorralats, entre l'espasa i la paret, els mandataris del búnquer es defensen desesperadament, des de la seva posició cada cop més precària. Es defensen, evidentment, amb la violència, doncs, sense la bossa de diners per repartir, el monopoli de la força és l'única eina que els queda per intentar salvar-se la còlera popular, que passa del mer descontent a una voluntat clara d'acabar d'una vegada per totes amb els seus responsables.

En resum, el recurs d'última hora a l'estratègia de les bufetades i les presons plenes és propi d'un sistema que es precipita a la fallida. La repressió arriba a cotes tan exagerades que el poder acaba de perdre, així, qualsevol mena de legitimitat interna i mundial: és una violència pública grotesca, tan matussera que en lloc de refrenar-la, encara accelera més la caiguda dels qui l'empren, doncs, en comptes d'acabar amb la protesta, sol multiplicar-la més i més fins a la saturació del sistema repressiu.

Trobem un antecedent clar amb el col•lapse del franquisme. La història es repeteix amb una exactitud increïble. Crisi econòmica, el cabdill gallec agonitza, una generació jove que té clar que el règim pot ser i tard o d'hora serà enderrocat. En aquest context, La Llei Mordassa seria una espècie de Procés de Burgos 2.0. Encara no se sap qui serà el nou Carrero, però el nou Borbó és igual de babau que l'anterior. Felipe González ara s'ha deixat cua.

Els últims espetecs del segon franquisme, materialitzats en aquesta llei d'excepció al més pur estil Fraga Iribarne, tornaran a causar víctimes i dolor. Amb l'Operació Pandora n'hem vist un exemple paradigmàtic. Però hem de pensar més enllà de les últimes revifalles d'una espelma —o més ben dit, una estaca— que ja s'apaga. El problema que hem de posar sobre la taula, abans que torni a ser massa tard, és el fet que, contra "Francoy", hi està tothom, però les propostes que es barallen a l'hora de substituïr-lo són radicalment diferents i, en molts casos, comportaran una nova operació de maquillatge, que podria deixar-ho tot lligat i ben lligat per quaranta anys més.

En la meva opinió, els dos principals perills són els mateixos de sempre, un socialisme autoritari populista madrileny sense socialisme i amb doble ració d'autoritarisme i un domini liberal-burgès barceloní basat en la manipulació de masses a través d'una reconstrucció artificiosa i interessada de la cultura catalana que, al segle XXI, té com a objectiu instaurar un govern de coalició entre La Caixa, TV3, el Barça i la Brimo.

La previsió és que plouran pals i que ens els tornarem a endur nosaltres, rupturistes; posteriorment, els diversos corrents reformistes pactaran amb la vella guàrdia un nou repartiment del pastís, llançaran quatre monedes i uns quants discursos per despistar i tot seguirà igual. Podem decidir no permetre-ho. Recordem: Felipe González, senyor X, terrorista d'Estat; Jordi Pujol, molt honorable lladregot. I també rememorem aquella època de les universitats subversives, l'organització autònoma obrera i l'acció directa desacomplexada. La recepta és la mateixa que llavors: no deixar que ens governi la por, evitar els càntics de sirena i prendre consciència que la ruptura està al tombar la cantonada si ens organitzem per trobar-nos-la allà.

CARTA

A l'estat burgès li cal fer mal

Quico Bastida, Sants

Per analitzar qualsevol fet, hem de recordar quina és la base de la realitat. El món en què vivim la realitat és l'estat capitalista, on el benefici i la riquesa concentrats a poques mans és l'essència del seu funcionament, un funcionament que porta a greus patiments a milions de persones per fam, malalties, manca d'educació i d'habitatges dignes.

Al nostre enemic, els que governen en contra dels interessos de la immensa majoria, li importa poc el mal que fa, si aquest li serveix per les seves egoistes i injustes aspiracions. Són els hereus dels que traficaven amb esclaus —la família Aznar n'és un exemple—, i els mateixos que després van recolzar al feixisme, i encara el recolzen.

Ara han detingut uns ciutadans que reclamaven canvis profunds d'aquesta societat i que deien el que pensaven sense amagar-se'n. Molt perillosos per això! Tan perillosos com els comunistes! No és tolerable pels capitalistes que es diguin les veritats ja que aquestes demostren que cal destruir la forma capitalista de funcionar. Per l'estat burgès calia trobar la forma de disminuir la seva incidència, i què millor que acusar-los de terroristes?

El mot terrorista, aplicat a persones sense organització militar, és entès per la majoria de la població com assassins sense causa ni criteri. En canvi els veritables terroristes, els que manen exèrcits genocides (com els de la OTAN), no són tractats com el que són pels grans mitjans de comunicació. La premsa burgesa sap mentir prou com per enganyar a milions de ciutadans.

Pel burgès, benvingudes aquestes detencions si a més ajuden a no parlar dels problemes reals de la població: atur, salaris de misèria, acomiadaments injustificats, repressió, corrupció a mans plenes, jutges manipulats per l'aparell de l'estat, genocidis de pobles sencers per a robar-los-hi els minerals o petroli, etc. Només cal afegir que ja al juny de 2014, els caps de la policia ja anunciaven, a una reunió amb empresaris del sector "seguretat", que preparaven un atac als anarquistes.

Cartografía del consum responsable

Les alternatives de consum, PAM A PAM!

Setem i la Xarxa d'Economia Solidària estan impulsant el mapa virtual i col·laboratiu Pam a Pam. La iniciativa té per objectiu cartografiar els punts de consum responsable i Economia Solidària arreu de Catalunya. Al barri, ja hi ha localitzat 10 punts, però confien poder-los ampliar amb la col·laboració de totes aquelles persones que pensen que es pot transformar la realitat des de la cistella de la compra.

Elba Mansilla

En plena campanya de Nadal, el període consumista per excel·lència, es va posar en marxa el nou web del projecte (www.pamapam.org) i es van llançar un seguit de vídeos virals del projecte amb el lema "em PAM al capitalisme". En aquesta nova fase, s'eixampla l'abast geogràfic a les 41 comarques catalanes, i s'amplien els sectors d'activitat fins un total de 12: alimentació assessorament, comunicació i tecnologia, cultura, cures, educació espais i xarxes, finalment i estalvi, habitatge, logística, oci i vestir.

El funcionament del mapa permet una cerca fàcil i intuïtiva per àmbit geogràfic —barri, municipi, comarca i província—, sector d'activitat i criteris d'avaluació del projecte, segons els principis de l'economia solidària. Els resultats es mostren directament sobre el mapa i, a mida que ens hi apropem, tenim més detalls, fins a accedir al perfil complet i detallat de cadascuna de les experiències.

Quins són els criteris Pam a Pam?

Un dels trets característics en la construcció d'aquest mapa col·laboratiu és que cada punt, cada establiment o projecte que vol ser inclòs al mapa, ha de completar un qüestionari d'avaluació. Els 15 criteris que es tenen en compte són la proximitat —els circuits econòmics curs i d'economia local—, el comerç just, la integració social —i contractació de persones en situació de major vulnerabilitat—, la transparència, la intercooperació, la sostenibilitat, la gestió de residus, l'eficiència energètica, la forquilla salarial, el desenvolupament personal, l'equitat de gènere, la democràcia interna, la contractació de serveis de banca ètica, la participació en xarxes i l'ús de llicències obertes.

Aquests criteris conformen els principis i valors de l'economia solidària, i són els elements característics i propis d'una economia respectuosa amb el medi ambient i social, i defineixen i governen el dia a dia de les alternatives econòmiques existents. El Pam a pam no només vol fer pedagogia dels valors de l'economia solidària sinó que, i sobretot, vol impulsar un moviment social que prengui consciència de la importància de l'acció a través del treball, el consum i l'estalvi com a eina de transformació política i econòmica.

Què hi trobem al mapa de Sants?

De moment, el mapa del districte compta amb 10 punts que abasten àmbits diversos com l'alimentació i la producció ecològica, el calçat, l'habitatge, la cultura i l'estalvi ètic.

Si coneixeu o impulseu algun establiment que penseu que pot formar-ne part, només heu de posar-vos en contacte amb la xarxa Pam a Pam mitjançant el correu electrònic hola@pamapam.org o trucant al 934 415 335, i l'equip de recerca, les "xinxetes grogues" ben aviat es posaran en contacte amb vosaltres. Com s'afirma al web del projecte: "Ja existeixen multitud d'alternatives, multitud experiències que no taquen la roba d'explotació laboral, que ofereixen productes d'alimentació ecològics i de proximitat o que et deixen invertir els teus diners en una banca coherent amb els teus valors." Així que si ets un establiment sostenible socialment i ambiental, suma't al mapa. I si ets una consumidora responsable, anima't a fer arribar les teves recomanacions!

Verdura Ecològica

Els 10 punts del PAM A PAM de Sants

Cooperativa L'Olivera
Sector: Alimentació – Producció agroecològica
Adreça: carrer Premià, 15
Horari: de dilluns a divendres de 9.00 a 15.30h.
93 180 40 66
olivera@olivera.org
www.olivera.org/botiga

Coop mercat i Porta a porta
Sector: Alimentació – Transports
Adreça: carrer de la Creu Roberta, 112
Horari: de dilluns a dissabte de 7 a 23h.
www.coopmercat.coop

L'economat social
Sector: Alimentació – Consum agroecològic
Adreça: carrer dels Jocs Florals, 153
Horari: dimecres i dijous de 17:00 a 21:00h
http://www.leconomat.cat

Germinal – Sants
Sector: Alimentació
Adreça: carrer Rossend Arús, 74
Horari: Dimecres de 20 a 22h. (excepte agost)
http://www.coopgerminal.coop/web/

Menja Futur
Sector: Alimentació
Adreça: carrer Creu Coberta, 77
Horari: de dilluns a dissabte de 12 a 17.30h.
www.menjafutur.org

El taller del pa
Sector: Alimentació
Adreça: carrer Numància, 78 i Galileu, 133
Horari: de dilluns a dissabte de 7:30 a 20:30 h
www.facebook.com/El-taller-del-pa

Mates
Sector: Calçat
Adreça: carrer de Gayarre, 25
Horari: dilluns de 17 a 20.30h, i de dimarts a dissabte de 10 a 13.30 i de 17 a 20.30h.
www.mates.es

La ciutat invisible
Sector: Comunicació – Disseny – Cultura –
Adreça: carrer de Riego, 35 baixos
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 14 i de 17 a 21h.
www.laciutatinvisible.coop

LaCol
Sector: Habitatge – Arquitectura – Construcció i rehabilitació
Adreça: carrer de Ciceró, 5, baixos
Horari: De dilluns a divendres de 9h a 19h.
http://www.lacol.org/

Coop 57
Sector: Finançament – Banca ètica
Adreça: carrer Premià, 15 baixos
Horari: de dilluns a dijous de 9.30 a 13.30 i de 15.30 a 17.30, i divendres de 9.30 a 13.30h.
www.coop57.coop

Can Vies denuncia una guerra de baixa intensitat per part del consistori

La Guàrdia Urbana avorta l'#OperacióCubaLibre

Elba Mansilla, Sants

L'assemblea de Can Vies havia convocat per al 19 de desembre al vespre l'#OperacióCubaLibre, una crida a la participació per rebre una formigonera que posaria punt i final a les tasques d'arranjament del terra del primer pis del centre social, l'espai en què s'ubicarà la cafeteria. S'hi aplegaren una cinquantena de persones, però, malauradament, la recepció no es va poder celebrar. Segona ha pogut saber La Burxa, una patrulla de la Guàrdia Urbana, estacionada a les proximitats de la plaça de Sants, va aturar les formigoneres que transitaven per la zona, i els preguntaven cap a on anaven. Fins que interceptaren la del Grup Cementos Portland Valderrivas amb destí Jocs Florals, 40-42, i l'acompanyaren fins la plaça d'Espanya, advertint-la que no podien lliurar la càrrega.

Ja ho va advertir el regidor del districte, Jordi Martí, en el ple celebrat el mateix dia 19, en què va insistir, un i altre cop, "no permetrem la reconstrucció de Can Vies a menys que no es tramiti una llicència a precari, opció que va ser descartada explícitament pels portaveus d'aquest col·lectiu."

Des de Can Vies, en el comunicat de premsa del 12 de desembre, s'afirma que "agafar-se a la manca de permís per reconstruir Can Vies és una excusa de mal perdedor" i insisteixen a recordar que "estem rehabilitant un espai que estava en perfectes condicions i a ple funcionament fins l'arribada de la policia i la grua el passat 26 de maig", data en què es produí el desallotjament i començaren les tasques d'enderrocament de l'edifici. L'assemblea del centre social acusa el consistori municipal de practicar la "doble moral a la ciutat-empresa, que persegueix el petit David, i amnistia al poderós Goliat, [i] fa que obres faraòniques com la Sagrada Família o la marquesina de l'hotel Majestic es duguin a terme sense llicència, i lliures de la mirada atenta, alarmada i alarmista, de la premsa i l'oposició".

> "Amb formigonera o sense, continuarem amb la reconstrucció de l'edifici".

L'assemblea del centre social denuncia, a més, que està patint una guerra de baixa intensitat "en forma d'identificacions, intimidacions, gravacions i fotografies a membres del centre social, així com el bloqueig dels accessos i entrada al centre social des de la nova plaça". Des del mateix comunicat alerten de "la persecució i l'estratègia de desgast planificada pel Districte de Sants-Montjuïc i executada per la Guàrdia Urbana contra el CSA i les persones que en formem part" i, en declaracions posteriors a la frustrada #OperacióCubaLibre, afegeixen que "aquesta estratègia d'intimidació s'està fent extensiva, ara també, als proveïdors de materials de construcció". Preguntats al respecte, Cementos Valderrivas no ha volgut fer declaracions a La Burxa, i l'empresa de materials per a la construcció Porcar, situada al carrer Constitució, 40, només s'ha queixat de la mirada vigilant de la Guàrdia Urbana quan circulen pel carrer amb el toro.

Des de Can Vies insisteixen que "amb formigonera o sense, continuarem amb la reconstrucció de l'edifici".

Cartell convocatòria — CAN VIES

Un total de 36 espais participen del Certamen

Sants participa a través de la sala Zumzeig al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam

Zumzeig, sala escollida a Espanya pel festival de Rotterdam on projectar cinc estrenes simultànies al cinema i al certamen

Yolanda Viñals

L'IFFR Live projectarà alhora una selecció de pel·lícules a 7 països europeus.

Una de les novetats d'enguany del 44 Festival Internacional de Cinema de Rotterdam (IFFR), que tindrà lloc a la ciutat holandesa entre el 21 de gener i l'1 de febrer, és el programa IFFR Live. Aquest programa de manera simultània cinc estrenes del festival a altres ciutats de set països europeus. A Espanya, la sala escollida és el cinema Zumzeig de Barcelona.

Els països escollits són Regne Unit, Itàlia, Polònia, Sèrbia, Eslovènia, Països Baixos i Espanya. Un total de 36 espais, entre sales de cinema i plataformes VOD.

IFFR Live vol oferir al públic l'emoció de veure les estrenes amb directors, actors i part de l'equip tècnic. Apropar el festival als espectadors. Per això, i a través de les noves tecnologies, els assistents a aquestes projeccions simultànies podran participar del debat posterior (Q&A) a través de Twitter.

EL PROGRAMA
(amb horaris a Zumzeig):
24 de gener (16h):
Atlantic (Jan-Willem van Ewijk)
25 de gener (16h):
Erbarme Dich - Matthäus Passion Stories (Ramón Gieling)
26 de gener (19h):
Melody (Bernard Bellefroid)
27 de gener (19h):
Speed Walking (Niels Arden Oplev)
28 de gener (19h):
The Sky Above Us (Marinus Groothof)

Les marxes a Wad Ras, al CIE de Zona Franca i a La Model reclamen un món sense presons

Inici d'any amb manifestacions per la llibertat

"Si t'imagines un món sense desigualtats, pots imaginar un món sense presons". Amb aquesta apel·lació a un futur millor, va començar el 31 de desembre la 18a Marxa solidària amb les persones preses.

Gemma Parera, Sants

Al matí, la Marxa va començar, com cada any, a la presó de dones de Wad Ras, on es va denunciar que les presons femenines comporten situacions discriminatòries que reforcen les desigualtats socials i de gènere. Així, la majoria de programes educatius, formatius, laborals o d'oci que es fan en presons de dones reforcen el paper tradicional de la dona a la societat —amb cursos de cuina, costura, tintoreria, estètica...i amb tallers productius que són els més mal pagats, molts dels quals han estat rebutjats en centres penitenciaris masculins—. També es va denunciar que en el tractament penitenciari de les dones predomina un enfocament psicoterapèutic, amb un alt nivel de prescripcions de tranquil·litzants, antidepressius i sedants, a més d'una situació encara molt més dura per les dones migrants.

A la tarda, després d'un dinar solidari a Can Batlló, la mobilització es va traslladar al Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) de la Zona Franca, on es va fer soroll per arribar a les persones preses per no tenir "papers". Hi poden estar fins a 60 dies amb l'amenaça de ser expulsades, fet que suposa, segons els col·lectius convocants, "l'últim esglaó de la cadena repressiva cap a les persones migrants". També es va denunciar la mort impune l'any passat d'Alik Manukyan, amb qui ja són 4 les persones que han perdut la vida en el CIE de la Zona Franca des de la seva obertura l'any 2006. Varis testimonis, que van ser deportats, van declarar que va morir a causa d'una pallissa que li va donar la policia. Durant la concentració també es va recordar la revolta posterior a la mort de l'Alik, els primers dies de 2014, en una acció de resistència contra el CIE i les deportacions, la qual va comportar una forta repressió policial.

A la nit, la Marxa va finalitzar a la presó Model, en un format diferent, ja que enguany es va convocar la manifestació al voltant d'aquesta presó propera al barri de Sants, a les 11 de la nit, per acompanyar les persones preses en l'inici del nou any i, sobretot, per començar-lo amb un crit per la desaparició de tots els espais de privació de llibertat. Es van fer dues voltes a la presó amb antorxes; un centre que té nova data límit de tancament pel 2017. Segons el manifest dels convocants "corren notícies sobre la relocalització dels presos de la Model a la Zona Franca, a prop del CIE. Sens dubte, no és una sorpresa en un règim democràtic, on la misèria, la desigualtat i la impunitat són tan presents com en les pitjors dictadures, excepte que aquests factors s'aparten de la vida pública, del carrer, per passar a la televisió, als carrerons foscos o a les afores de la ciutat".

Marxa de torxes a la presó Model SERGI RUGRAND

La Marxa, convocada per assemblees llibertàries i col·lectius anticarcelaris, es suma a una tradició que fa molts anys que perviu, el darrer dia de l'any, a moltes altres ciutats del món com a protesta global contra les presons.

A Barcelona, enguany la protesta es va voler solidaritzar amb totes les persones preses, en especial amb Mònica Caballero i Francisco Solar, anarquistes en presó preventiva des de ja fa un any, a l'espera de judici i sota règim FIES; amb les set empresonades amb l'Operació Pandora el passat 16 de desembre, a més de totes les persones preses en lluita i totes les que es troben darrere els murs pel fet de ser pobres o d'haver-se rebel·lat contra el sistema. "Les presons estableixen i mantenen un sistema fonamentat en la desigualtat, en el que es penalitza la pobresa i la marginació que aquest mateix sistema genera", explica un dels textos de la Marxa.

Activistes del moviment de Boicot, Desinversions i Sancions a Israel denuncien la complicitat de les empreses de l'estació

Activistes pro-palestines demanen el boicot a Premier i Imaginarium a l'estació de Sants

Pau Fabregat, Sants

Passaven pocs minuts de les sis de la tarda quan, el dissabte 20 de desembre un grup nombrós d'activistes va entrar a l'estació de Sants al crit de "Boicot Israel" amb l'objectiu de denunciar la complicitat de les empreses Premier i Imaginarium amb l'ocupació de Palestina i l'Apartheid israelià..

Atiades amb pancartes, un megàfon, fulletons i barrets del pare Noel ens van dirigir a la botiga que l'empresa espanyola Imaginarium té a l'estació de barcelonina. Les activistes del moviment de Boicot, Desinversions i Sancions a Israel —que advoca per boicotejar l'estat hebreu fins que aquest compleixi amb el dret internacional— es van situar a l'entrada de l'establiment i van llegir un manifest on es demanava el boicot a Imaginarium ja que ven joguines fabricades a Israel, on també té diverses botigues. Les activistes van remarcar que "Imaginarium fa apologia de valors com la convivència, tolerància i llibertat, i al mateix temps contribueix a normalitzar un país com Israel que imposa una política d'Apartheid a la població palestina."

Després de romandre gairebé mitja hora a la porta d'Imaginarium, la tensió amb el personal de seguretat de l'estació va anar incrementant i es van dirigir cap al segon objectiu de l'acció, l'estand dels cosmètics israelians Premier.

El laboratori on aquesta empresa produeix els seus cosmètics està situat a una colònia il·legal de Cisjordània, a la vora del Mar Mort, des d'on espolia els minerals palestins per fabricar els seus productes. Minuts abans, al veure les activistes pro-palestines, les dependentes van tancar l'estand no obstant un dels dependents no va dubtar en apropar-se a les activistes per intentar convèncer-les, sense èxit, que Israel tenia "el dret diví" a ocupar aquella terra, ja que "fa dos mil anys els van fer fora".

Davant del l'estand de Premier es va denunciar que aquests cosmètics "són fraudulentament importats a la Unió Europea amb l'etiquetatge de "fabricats a Israel" i per tant, incompleixen la norma europea d'exclusió de productes fabricats en colònies israelianes en territori palestí ocupat".

Després de gairebé una hora es va donar per finalitzada l'acció, una de les membres del BDS Catalunya, va destacar que "amb aquests tipus de protestes pacífiques, es pretén denunciar la complicitat de les empreses que tenen negocis amb Israel i es beneficien de crims contra la humanitat", ja que "contribueixen al manteniment del sistema d'Apartheid, ocupació i neteja ètnica que Israel exerceix sobre la població palestina".

Des de BDS Catalunya valoraren positivament l'acció, ja que a part de difondre fulletons i informar a les viatgeres, van obligar a tancar la paradeta de Premier durant més d'una hora, amb les pèrdues econòmiques que això suposa.

L'acció va aplegar nombroses activistes SONIA GUEDAN

LA LLEI MORDASSA: EL PERFECCIONAMENT DEL CÀSTIG A LA DISSIDÈNCIA

Jordi Juan Monreal

L'aprovació de l'avantprojecte de reforma de la Llei de Seguretat ciutadana —Ley Orgánica 1/1992 del 21 de febrer, més coneguda per Llei Mordassa—, no suposa res més que incrementar les eines que emparen un sistema d'intervenció jurídic i policial classista que, de fet, ja era preexistent a aquesta aprovació.

És important, per tant, contextualitzar aquesta llei, no pas d'una manera aïllada, sinó com a part d'un sistema punitiu on prevalen claríssimament interessos de classe —en essència preservació dels privilegis de les elits econòmiques i financeres— en la vertebració d'un engranatge de control social i de persecució de la dissidència.

Això s'observa en tots els trams del sistema de justícia, des de les opcions de política-criminal als recursos que l'Estat destina a la persecució de les infraccions —la pròpia Agència Tributària: menys d'un 20% dels recursos es dediquen a la persecució del frau fiscal dels anomenats "grans comptes" tot i que suposen el 70% de la bossa del frau—; i passant per la denúncia i persecució dels delictes: l'exemple més clar es l'article 315 del Codi Penal, en el qual s'estableix que les coaccions sobre l'exercici del dret a vaga són un tipus penal que pot ser imputat tant a vaguistes com a empresaris, però l'Estat opta, mitjançant la fiscalia, d'atiar únicament la persecució contra els treballadors vaguistes, ignorant les coaccions empresarials: *Los sindicatos ya tienen contabilizados más de 50 procedimientos abiertos que afectan al menos a 200 personas que participaron en piquetes o protestas Diario es 07/06/2014*—; continuant per la instrucció i enjudiciament de delictes —El cas del 4F—; i els últims trams del procediment, l'execució de la pena —evidenciat l'esperpèntic accés al tercer grau dels Nuñez— i fins i tot els mecanismes extraordinaris de redempció de la pena, com són els indults —Alfredo Saez, banquer del Santander, va ser indultat en l'últim Consell de Ministres abans del procés electoral del 2011—.

FOTOS DE SERGI RUGRAND

Tot això obeeix al que s'anomena la creació d'un dret penal d'autor —si bé en aquest cas els mecanismes de punició són multes administratives—, el dret associat a la patologització de la protesta i arbitrat com un mecanisme de control social. Aquesta opció és el càstig de la dissidència o simplement la pura criminalització i càstig dels desposseïts —immigrants que intenten accedir a territori espanyol o persones que es prostitueixen—.

La democràcia liberal ha donat pas al "mercat" com a ens fatal que regula, de manera determinant(ista), tot allò relacionat amb la provisió de les nostres necessitats. És un sistema que es fonamenta en un triple eix: la sacralització de la llibertat negativa, que és el que legitima la propietat privada capitalista —jo gaudeixo dels béns de la producció en tant que tinc accés privatiu a ells i tu no—; l'acumulació per despossessió que, mitjançant polítiques clares de socialitzar el risc de les inversions empresarials i financeres, s'injecten grans aportacions de capital públic; i la privatització de béns i serveis anteriorment proveïts per les administracions, i essencials pel manteniment d'unes condicions de vida dignes allunyades de la precarietat.

Això ha comportat una depauperació de les classes treballadores, i un debilitament de les classes treballadores amb condicions materials relativament benestants —allò que equívocament anomenàvem classes mitjanes— que eren el ressort legitimador del sistema. Quan els mecanismes de cooptació i legitimació fallen apareix la visió més dura, agressiva i bel·ligerant del sistema; l'exemple més evident el veiem a Grècia, nosaltres en patim la nostra particular versió domèstica i la pròpia continuació del tràmit parlamentari de la llei, és prova de la indiferència del govern respecte l'opinió popular *(El 82% de los españoles pide cambiar o retirar la ley de Seguridad Ciudadana (El País 10/12/2014. Edició digital).*

La llei Mordassa aguditza i insisteix en mecanismes de repressió que ja utilitzava el govern, bàsicament centrant-se en l'ús del dret administratiu sancionador per sobre d'eventuals accions penals. La realitat, per tant, és que ja existia el que podríem anomenar una repressió de les protestes articulada bàsicament mitjançant multes administratives i repressió policial. El ventall de la repressió amplia la seva lògica per la via administrativa, menys garantista que la via penal, on la presumpció de veracitat de les denúncies dels agents acaba primant sobre la versió dels denunciats, i les dificultats processals per obtenir tutela dels seus drets són més nombroses. L'impacte econòmic es fa notar amb les taxes per accedir a la justícia, fet que no hi és a la via penal, i la dilació dels procediments judicials que és molt gran, així com també el caràcter immediatament executiu de la sanció per part de l'administració; un exemple de tal increment és la falta per desobediència o resistència a l'autoritat —de menor gravetat que el delicte—, que es castiga al Codi Penal amb una multa de deu a seixanta dies, i la quantia dels quals depèn de la capacitat econòmica del condemnat (entre els 2 € i els 400 € diaris); aquesta mateixa conducta serà castigada a la nova Llei Mordassa com a infracció greu, amb multa de 600 a 30.000 €, sense distincions segons la capacitat econòmica del sancionat.

La necessitat de privilegiar el dret administratiu sancionador per part de l'administració, en detriment de la via penal, queda evidenciada pel resultat de les pròpies dinàmiques d'assetjament policial. La Comissió del 15M "Legal Sol", refereix que de les 447 persones detingudes a Madrid, en aquests tres últims anys, cap ha resultat finalment condemnada; la reconducció en l'àmbit administratiu sancionador per part de la nova Llei —molt menys garantista que la penal pels motius que hem dit anteriorment— d'aquestes conductes —onze conductes considerades com a faltes penals passaren a ser infraccions administratives a més d'afegir 28 conductes més!— pot evidentment capgirar les tornes.

Fent una breu enumeració de les principals conductes punibles i l'impacte econòmic de les sancions podríem fer la següent enumeració:

1- No es podrà fotografiar ni publicar imatges de la policia, encara que pugui estar atemptant contra els drets humans —Bàsicament, cal pensar en situacions com el cas Benítez—. **Sanció: entre 601 i 30.000 euros.**

2- Fer reunions en llocs o espais públics sense haver-ho comunicat o anunciat prèviament. **Sanció: entre 100 i 600 euros.**

3- No portar el DNI o no haver-ne denunciat un possible robatori o pèrdua. Alhora, també serà multat aquell ciutadà que perdi el document d'identitat tres o més vegades en un any. **Sanció: entre 100 i 600 euros.**

4- Intentar impedir que un treballador o autoritat pública exerceixi les seves funcions o el compliment d'una resolució administrativa o judicial. Les accions impulsades per la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca per impedir desnonaments seran ara multades. **Sanció: entre 600 i 30.000 euros.**

6- La llei legalitzarà les "devolucions en calent" dels immigrants que entren en territori espanyol per Ceuta o Melilla, aquelles que es fan sense cap mena de garantia pel ciutadà estranger.

7- Els espectacles hauran de reservar una fila zero a tots els agents de l'ordre i aquests podran decidir si suspenen l'acte en qualsevol moment. **Sanció: entre 601 i 30.000 euros.**

8- Que un grup de ciutadans es neguin a dissoldre una reunió o manifestació. **Sanció: entre 600 i 30.000 euros.**

9- Manifestar-se davant del Congrés o el Senat espanyol "pertorbant" la seguretat ciutadana. **Sanció: entre 600 i 30.000 euros.**

10- Ocupar un immoble contra la voluntat del propietari —un exemple seria ocupar una entitat bancària, bàsicament accions de la PAH o dels preferentistes d'Estafabanca—. **Sanció: entre 100 i 600 euros.**

Les sancions per protestar

100 a 600€

- Gravar la policia
- Reunions en espai públic
- Faltes de respecte a la policia
- Ocupació d'entitats bancàries o altres immobles
- Retirar vallat o objectes disposats pels cossos de seguretat
- Venta ambulant (Top Manta)
- Encaramar-se a edificis
- Beure al carrer

601 a 30.000€

- Manifestacions davant la seu del Congrés, el Senat o parlaments autonòmics
- Cremar contenidors
- Impedir desnonaments
- Desobediència o resistència a l'autoritat
- Negativa a la dissolució de reunions o manifestacions
- Negar-se a identificar-se o donar dades falses
- Intrusió en infraestructures de serveis públics
- Consum de drogues en espais públics

30.001 a 600.000€

- Reunions o manifestacions en infraestructures de serveis bàsics
- Celebració d'espectacles o activitats recreatives en contra de la prohibició ordenada per l'autoritat corresponent

I A MÉS:

- Legalització dels retorns en calent a la frontera amb Marroc

La Llei Mordassa i la repressió de les persones migrants a la frontera sud

L'anomenada Llei Mordassa suposa també un retrocés més en les situacions d'injustícia i discriminació que pateixen les persones migrants a les fronteres de Ceuta i Melilla, i la legalizació de la violència estatal que allà s'hi exerceix.

Gemma Parera

Aquesta nova Llei legalitza les anomenades "devolucions en calent" a la frontera sud, les quals impliquen retornar a les autoritats marroquines a les persones que han aconseguit creuar la frontera de Ceuta o Melilla, sense permetre'ls cap tràmit legal, ni sol·licitar asil, ni assistència mèdica. Segons la disposició final primera de la Llei es modifica l'actual Llei d'Estrangeria per permetre que "els estrangers que siguin detectats en la línia fronterera de la demarcació territorial de Ceuta o Melilla mentre intenten superar, en grup, els elements de contenció fronterers per creuar irregularment la frontera podran ser rebutjats per tal d'impedir la seva entrada il·legal a Espanya".

Les "devolucions en calent" a la frontera de Ceuta i Melilla porten anys produint-se, tot i ser reconegudes com il·legals en la legislació internacional i poden haver afectat a 5.000 persones des de 2001. Així ho explica Mahmud Traoré en el seu llibre "Partir para contar", on ens dóna testimoni de com, en dues ocasions, és retornat a les autoritats marroquines —que li infringeixen tota mena de mals tractes— havent aconseguit entrar en territori espanyol, després del salt col·lectiu de la tanca de Ceuta al 2005.

Aquestes deportacions immediates han estat denunciades per diferents organitzacions, entre elles la Comissió d'Observació de Drets Humans —integrada per la Campanya estatal pel tancament dels CIE, la Coordinadora estatal per la prevenció de la tortura i l'Observatori del Sistema Penal i els drets humans de la Universitat de Barcelona— que va elaborar un informe al juliol de 2014 sobre la vulneració dels drets humans a la frontera sud-Melilla. En aquest informe també denuncien la violència de les forces de seguretat marroquines amb els immigrants en els campaments de la muntanya Gurugú i en les proximitats de Melilla, i els maltractaments i la violència exercida per la policia espanyola.

De fet, la frontera sud és un espai de violació de drets humans, impunitat de les forces policials i violència estatal. Cal recordar que després de l'aprovació de la Llei d'Estrangeria de 1985 i l'entrada en vigor del Tractat de Schengen l'estat espanyol emprèn una política de creixent tancament de fronteres i es comença la construcció de tanques frontereres cada vegada més militaritzades, símbol de l'Europa Fortalesa. Així, diferents organitzacions i moviments socials que es troben en el terreny, han denunciat que les polítiques de control de les fronteres a Ceuta i Melilla suposen una vulneració sistemàtica dels drets humans: amuntegaments indignes, expulsions irregulars vulnerant la legislació nacional i internacional —incloent sedacions, expulsions de menors d'edat i lliuraments directes a les forces de seguretat marroquines sense cap procediment, "les devolucions en calent"— o la utilització de mètodes per impedir les entrades irregulars que posen en risc la vida de les persones migrants —concertines, ús de munició real o de material antiavalots—. Segons el seguiment que fa anualment l'Associació Pro Drets Humans d'Andalusia, durant els últims anys 174 persones han mort i centenars han estat ferides quan intentaven arribar a Ceuta o Melilla.

El discurs de la por

Els intents col·lectius de creuar les tanques de Ceuta i Melilla —una mostra de valentia i autoorganització davant la situació desesperada de moltes persones migrants que sobreviuen en dures condicions de vida i repressió continuada en assentaments al Marroc o Algèria— es presenten per la majoria de mitjans de comunicació oficials com un "assalt" o un "allau", el que pretén generar entre la població temor i por. Es tracta d'un discurs d'alarma social i de discriminació de les persones migrants —que algunes organitzacions com RedAcoge anomenen immigracionalisme, - immigració + sensacionalisme—, que busca justificar la legalització de les "devolucions en calent", la militarització de les fronteres i els mètodes sagnants de control. Però la realitat està lluny d'aquest discurs. Durant l'any 2013 es va comptabilitzar que 7.550 persones van aconseguir travessar, amb grans patiments i riscos —molts més es van quedar en el camí— l'estret o la frontera de Ceuta i Melilla. No obstant això, arriben al voltant de mig milió d'immigrants a l'any a l'estat espanyol, de manera que els que entren per la frontera sud estan lluny de representar una allau, no arriben ni al 2%.

L'aplicació de la Llei Mordassa suposa una volta de rosca més a les agressions que pateixen diàriament les persones migrants a la frontera sud i a la fortificació d'Europa. Les deportacions —ja siguin legals o il·legals, perquè totes elles són il·legítimes— suposen l'última cadena d'una política repressiva envers les persones migrants, que genera la por necessària per justificar la seva invisibilitat, la seva explotació —les persones migrants es troben sobrerepresentades en els treballs pitjor pagats, en l'economia submergida i són les primeres a les que els afecta l'atur—, la seva discriminació i negació de drets bàsics. El control de les fronteres i les deportacions —que es poden produir a la frontera o al cap d'anys residint a l'estat, i amb les que es lucren empreses de seguretat, tecnològiques i militars, a més d'aerolínies com Air Europa, que ha tingut un contracte de 24 milions d'euros per al 2013 i 2014 per efectuar els vols de deportació—, suposen truncar un projecte de vida; negar per la via de la força un futur a persones que, davant la pèrdua del seu dret a la immobilitat, no poden exercir tampoc el seu dret a la mobilitat.

CIE Zona Franca — SERGI RUGRAND

COP REPRESSIU AL MOVIMENT LLIBERTARI

Anarquistes de Sants

El passat 16 de desembre clarejava amb una nova operació de l'Audiència Nacional, els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Civil contra el moviment llibertari. A primeres hores de la matinada s'efectuaven onze detencions de companyes i catorze registres en habitatges i locals, entre ells l'Ateneu Llibertari del Palomar a Sant Andreu, l'Ateneu Anarquista del Poble Sec i Kasa de la Muntanya, emblemàtic centre social de Barcelona amb mes de 25 anys de lluita a les seves esquenes i on, per les seves dimensions, es va allargar més el registre, sense realitzar cap detenció, però requisant informació: ordinadors, mòbils i aparells electrònics als seus habitants. Tot un operatiu de 400 agents dels Mossos ordenat pel jutge Javier Gómez Bermúdez.

Les companyes detingudes eren traslladades a diferents comissaries per prendre declaració i posteriorment ser enviades a Madrid. Aquest mateix dia començaven les mostres de solidaritat i suport. A primera hora del matí començava una concentració de més de cinquanta persones tallant Travesera de Dalt fins que els antidisturbis els van obligar a baixar fins a Plaça Lesseps on es va fer una crida a concentrar-se. Les xarxes socials bullien informant de la situació i començaven a arribar solidàries i solidaris tant a Plaça Lesseps com davant dels registres al barri de Sant Andreu, arribant a ajuntar centenars de companyes i veïnes.

Entre els nervis i la calor del moment es començava a teixir una resposta ja sabent que es tractava del major cop repressiu contra el moviment llibertari en els últims anys, es convocava una manifestació el mateix dia 16 a les 19h a la Plaça del Diamant del barri de Gràcia exigint la llibertat de les detingudes. Mentrestant, començaven les feines de reconstrucció de tot allò que els mossos havien destrossat durant els registres, involucrant a nombrosos veïns solidaris en el cas de Sant Andreu. El mateix dia es convocaven també concentracions en diferents barris i pobles de Catalunya, al barri de Sant Andreu, al Poble Sec, a Berga, Igualada, Manresa, Girona, Reus, Tarragona, Terrassa, Vilafranca; i en la resta de l'estat, Madrid, Murcia, Salamanca, València, Valladolid, Zaragoza, Sevilla, Xixón... començaven a aparèixer comunicats de suport als detinguts i en contra de l'operació policial de múltiples organitzacions i grups llibertaris i anarquistes. S'encenia la flama de la solidaritat i davant l'atac dels principals mitjans de comunicació que no feien més que repetir la informació que proporcionava la policia, els hashtags #jotambésocanarquista i #operaciopandora es feien famosos a la xarxa.

> Set dels detinguts han estat enviats a presó sense fiança

Milers de persones es manifestaven el 16 contra la detenció d'uns companys, que enfrontaven unes vagues acusacions de pertinença a organització terrorista mentre la policia portava als detinguts a diferents comissaries i dificultava la comunicació amb els advocats. A Barcelona la manifestació va ser multitudinària sumant a més de dues mil persones de totes les edats i generacions cridant per la llibertat dels detinguts i contra la injustícia d'un sistema desigual, una mostra de suport a aquells que lluiten on també es van atacar seus bancàries i immobiliàries, exponents de la misèria d'avui. Durant les següents hores un frenesí d'activitat als barris i ciutats on es començaven a veure pancartes i difusió, es preparava el suport més directe, advocats, possibles fiances, contacte amb familiars, i sortien companyes camí de Madrid per acompanyar als detinguts.

Els següents dies continuaven les mostres de recolzament en multitud de ciutats, el dimecres a Còrdova, Compostela, Granada, Huesca, Iruña, Piornal (Càceres), Sevilla... El dijous tornava a celebrar-se una concentració al barri de Sant Andreu amb més de tres-centes solidàries, es va recórrer el barri repartint informació i es van sabotejar seus bancàries. Aquest mateix dia se sabia que set dels detinguts eren enviats a presó sense fiança mentre la resta eren posats en llibertat a espera de judici.

El divendres al nostre barri, Acció Llibertària convocava una concentració de recolzament a la Plaça de Sants, on prop d'un centenar de persones van recórrer el barri, van tallar carretera de Sants fins al Districte acabant a la Plaça Osca llegint un comunicat de suport. La mateixa nit a les 23h un centenar de persones acudien a una marxa de torxes al barri de Poble Sec. El divendres també es manifestaven els veïns de Burgos, demostrant que després de les revoltes esdevingudes al barri de Gamonal i contra la plaça de Toros, el veïnat segueix atent i disposat a solidaritzar-se.

Aquest mateix dia i els dies següents seguien arribant mostres de solidaritat des de la resta de l'estat i des d'altres països, Uruguai, Alemanya, Grècia, Eslovènia, Argentina, França, etc.

El mateix dissabte hi havia prevista una manifestació a nivell estatal en contra la Llei Mordassa; a Barcelona 1.500 persones es manifestaven per protestar contra aquesta llei que criminalitza la protesta i també per clamar per la llibertat dels detinguts.

També es convocava una manifestació pel 27 de desembre a Barcelona, on entre 1.500 i 2.000 persones tornaven a sortir al carrer repetint-se l'escenari de les anteriors mobilitzacions.

En definitiva, hem estat testimonis d'una ona de solidaritat enfront d'un cop repressiu que evidencia la voluntat de l'Estat d'atacar la base mateixa de l'acció política: la consciència de l'oprimit, que passa necessàriament per sentir la necessitat d'autoorganització amb els seus iguals per lluitar contra una situació que a gran part de la societat se li fa cada vegada més insuportable. No fa falta que les brigades d'informació dels diferents cossos repressius construeixin rondalles sobre organitzacions. L'anarquisme ha estat sempre clar en la seva determinació per combatre a l'Estat i al capitalisme, fet que es fa patent a la propaganda, a les reflexions, a les actes assembleàries i als estatuts. Per això, dels registres a cases i locals, s'emporten tinta i paper.

> L'anarquisme ha estat sempre clar en la seva determinació per combatre a l'Estat i al capitalisme, fet que es fa patent a la propaganda. Per això, dels registres a cases i locals, s'emporten tinta i paper.

Que preguntin als centres de treball pels sindicats anarquistes, als barris pels ateneus llibertaris i als seus veïns pels grups i federacions. Tots us diran el mateix, que nosaltres acceptem i proclamem als quatre vents: som culpables d'organitzar-nos amb la finalitat de subvertir les relacions de poder que s'entrellacen per construir aquesta societat corrupta i corruptora.

A dia d'avui set companyes segueixen a la presó preventiva dispersades en diferents presons de l'Estat sota classificacions penitenciàries creades amb ànim de venjança, revenja i càstig sobre aquelles que han evidenciat, a través de l'acció política, la falta d'ètica i justícia social que governa qualsevol institució de l'Estat i l'economia.

Les nostres companyes, com tantes moltes altres persones, avui passen la nit tancades injustament —injustament perquè injust és el sistema que les tanca com injust és el repartiment de drets i deures en aquesta societat—. Gens té a veure la justícia amb el respecte a les seves lleis. Som conscients que qualsevol resistència real als qui tener el poder és criminal a ulls de l'Estat i, per tant, proscrita. La lluita continuarà i demanem estar atentes a pròximes informacions i convocatòries. Llibertat pels detinguts i empresonats!

Dispositiu dels Mossos d'Esquadra durant l'Operació Pandora SERGI RUGRAND

SERGI RUGRAND

RACÓ HISTÒRIC

Il·lustres carreteres

Agus Giralt,Barcelona

Carles III, el fill gran de Felip V, ha passat a la història com un rei il·lustrat per les reformes que va impulsar, des de la liberalització del mercat amb Amèrica, fins a un projecte de repoblació de les zones despoblades i d'Andalusia. Un projecte no gaire conegut a casa nostra, que va portar a centenars d'alemanys catòlics i flamencs als camps de Jaén, Còrdova i Sevilla. Durant el regnat de Carles III també es va legislar sobre els gitanos i sobre els xuetes de Mallorca, dos grups que al llarg de la història han estat marginats i perseguits per les lleis.

Les reformes reials dotaren de més llibertat a aquestes poblacions, però a la vegada també intentaren assimilar-les. Per gaudir d'aquestes noves condicions els gitanos havien de renunciar a la llengua romaní. I el romaní no va ser l'única llengua perseguida. Durant el regnat de Carles III, dues cèdules reials, l'any 1768 i el 1770 van establir el castellà com a llengua obligatòria a l'educació, tots els altres idiomes serien perseguits. I és que eliminar els elements propis de les poblacions no castellanes és una constant dels Borbons, il·lustrats o no. Carles III també va ser el responsable de la creació dels principals símbols del nacionalisme espanyol, la bandera i l'himne.

Entre les obres que impulsà el monarca trobem un pla de camins rals. Una xarxa radial que comunicà Madrid amb València, Andalusia, Galícia i Catalunya. Al segle XVIII l'estat de les carreteres era pèssim, ja que els encarregats de la cura de les mateixes eren els propietaris dels terrenys per on passaven i era habitual que aquests modifiquessin el pas de les mateixes per ampliar les seves parcel·les. El traçat de les vies seguia les antigues vies romanes i medievals.

Com en època romana, per fer aquestes obres, es mobilitzaren els exèrcits i els enginyers militars. L'any 1764, sota la direcció de Pedro Martín Cermeño, començà la construcció d'una carretera que sortia de Barcelona pel Portal de Sant Antoni i arribava a la Creu Coberta pel que avui en dia és l'Avinguda Mistral. Després creuava el terme de Sants i seguia en direcció Vilafranca i Tarragona avançant gràcies a infraestructures monumentals com el Pont de Carles III a Molins de Rei, un pont edificat per presoners algerins o el viaducte del Lledoner a l'Ordal. A Sants aquesta carretera va substituir l'antic camí ral, que serpentejava pel carrer de Sant Crist, i aviat es va convertir en l'eix al voltant del qual va créixer el municipi, la carretera de Sants.

Imatge del carrer de Sants des del carrer de San Medir

BURXANT ELS BYTES

Observatoris ciutadans

Chris, HacklabCB

Quan ja solament quedaven ben pocs a l'assemblea 15M de Sants, hi havia qui es movia entre diferents assemblees i eixos de lluita i més o menys periòdicament tornaven a l'assemblea 15M de barri per mantenir contacte i crear xarxa.

Per aquell temps el Javi començava a dedicar temps a la PACD i en un de les seves visites de retorn a l'assemblea 15M em va comentar que faltava un programador per un projecte que s'estava gestant a la Plataforma.

Un setmana després vaig quedar amb l'Enric a la Plaça i vàrem anar a l'Espai Obert per tenir una taula i usar internet. M'explicava que s'estaven formant grups de ciutadans autogestionats amb la finalitat d'observar la política municipal i vigilar l'ús dels nostres recursos.

Dos anys després ja són uns 12 observartoris a Catalunya, sengles a Espanya i un a Grècia.

Estem ajudant en el fet que existeixin espais autogestionats on la ciutadania pugui observar (de moment) a l'administració. Amb ganes i amb llibertat.

Visca el15M, i que visqui el programari lliure!

http://ocmunicipal.net
http://ocax.net/network

FOGONS DE TEMPORADA

Gastro2015

Núria May, Masnou

Avui és dia de lectura, de cerca d'informació en referència a noves tendències en el món de l'alimentació per aquest 2015 que iniciem. És difícil extreure'n somriures de tot el que llegeixo, les notícies són diverses, no sempre positives, i moltes vegades, fins i tot contradictòries. Començo amb un destacat1 de la Universitat de Lleida que reclama via lliure pel cultiu d'un nou blat de moro que han generat que pretén aportar la vitamina C necessària (i altres components essencials) per a la correcta nutrició de l'organisme, afavorint així la salut d'aquells més desafavorits (econòmica i socialment). Algú se'n recorda de quan varen voler fer el mateix amb un arròs ric en betacaroté (precursor de la vitamina A)2? Els seus arguments semblen ser lloables el que passa és que segurament no han explicat totes les repercussions que pot comportar introduir una nova varietat de producte agroalimentari al sistema. Un blat de moro fruit de l'enginyeria genètica, que potser no mesura, o desconeix encara, l'efecte que el seu cultiu extensiu pot tenir sobre el manteniment de les varietats tradicionals. Sabeu que Espanya és el país de la UE on es cultiva més blat de moro transgènic i que són Catalunya i Aragó les regions capdavanteres en la producció?

Una altre notícia que té relació amb el lliure comerç dels aliments i la seva repercussió no només sobre les terres on es cultiven sinó sobre els habitants que en elles habiten: la propera implantació del TTIP (Tractat transatlàntic pel comerç i la inversió), programa que porta anys estudiant-se, en estrany silenci, entre la comissió de la UE i els EEUU. Aquest acord implica, ras i curt, i en referència al cultiu i comerç d'aliments, un acostament per part de la Unió Europea a la tiptologia de polítiques de control aplicades als EEUU: unes normatives molt més laxes i permissives amb les grans multinacionals que no afavoreixen ni al petit productor, ni a les varietats tradicionals ni autòctones, ni als sistemes de cultiu i distribució de petit format, etc. 3

Per altra banda, però, la gastronomia està de moda, i és actualitat parlar-ne. Són moltes les noves tendències relacionades amb l'alimentació que no deixen de sorprendre'ns: kloaches als EEUU (elaboració tradicional de l'Europa central semblant a la catalana i genuïna clotxa que consta d'un pa omplert de fruita i verdures), menjar de carrer arreu (ens hem dedicat a crear street food markets on elaboracions d'arreu del món serveixen per alimentar-nos a partir d'unes receptes generalment efectuades amb ingredients frescos i saludables), productes fermentats com a font de salut (no només el benvolgut iogurt i la ja coneguda salsa de soja, avui el kimchi, el kefir, el churcrut i altres productes fermentats corones receptes tradicionals de cultures llunyanes a les que suposen l'origen en l'elaboració d'aquests productes), cuiners d'alta cuina liderant campanyes en referència a l'alimentació equilibrada i al retorn a unes tradicions ancestrals en benefici d'aquells que sempre les han consumit4, etc.

Tots parlem de salut i de la importància de seguir una dieta equilibrada, tant que podem fer (científicament) per a alimentar-nos millor, tot el que sabem avui sobre l'efecte dels aliments sobre el nostre organisme; i els índex d'obesitat no deixen d'augmentar. L'obesitat per si sola no seria un problema si no derivés en el cúmul de malalties i disfuncions (diabetis, malalties cardiovasculars, etc.) causants d'un alt percentatge de defuncions. Són molts els que fa temps que ho diuen: deixem de consumir quantitats industrials de productes envasats, rics en sucres i sals i dediquem-nos a menjar producte fresc que requereixi ser cuinat per ser ingerit. En Jamie Oliver, personatge carismàtic i alhora qüestionat, fa un temps que ha emprès una particular campanya contra del sucre refinat5: Segurament les realitats no sempre són blanques o negres però de la mateixa manera que es va tardar prou a desmentir el fet que els espinacs eren font important de Ferro, és possible que tardem massa a adonar-nos que el problema no és només consumir un excés de greixos sinó consumir en excés aliments carregats de sucres refinats que el nostre cos no necessita ni vol. Us recomano el reportatge Fed Up6 que dona unes possibles respostes a molts dels mites que fins ara es donaven com a veritats.

Quin gastro2015 ens espera? Jo procuraré menjar aliments propers, cultivats de forma responsable, de colors variats (prioritzant el verd), minimitzant les aportacions d'aliments que es vénen dintre de capses de colors cridaners, havent-los cuinat jo mateixa o aquells en qui confio i amb qui pugui seure a taula per compartir l'àpat elaborat. Amb una mica de seny, i una mica de lectura, segur que serem capaços de viure un 2015 ben gustós.

UN TOC D'HUMOR...

EL POEMA

Les barricades de la fosca lluita,
les barricades del combat obrer.
S'han rebel·lat els telers i les serres;
s'han rebel·lat els trabucs de la festa.

S'han rebel·lat; i planten cara al dia,
cara a la mort, damunt les barricades.
És el matí de fones i ferides,
és el matí de la lluita darrera!

Alguns han mort; però altres continuen
el seu combat, amb mocador al front,
sempre lluitant, amb la sang perseguida.

Caurà la nit, com un fum, una serra.
Caurà la nit, cordells de presoners.
Caurà la nit però hi ha la llavor!

Caurà la nit (a Alcoi)
Vicent Andrés Estellés

TEATRE

Tortugues la desacceleració de les partícules, de Clàudia Cedó.

Lancelot

Des de fa ja anys la Sala Flyhard ens té acostumats a poder gaudir d'excel·lent teatre en una petita sala, al carrer Alpens. Les obres que ens presenta són estrenes absolutes i, en molts casos, són recuperades després per teatres de major aforament en els que es tornen a representar. Exemple d'això, els grans èxits de "Burundanga", "El rei borni" "Smile" i moltes altres que han omplert durant molt temps els teatres que amb gran encert les han recuperat.

Doncs és gairebé segur que el mateix succeirà amb aquestes "Tortugues" estrenada el passat novembre i que, amb dos prorrogues de moment, arribarà fins al 25 de gener.

Clàudia Cedó ens presenta una obra divertida, tendra i intel·ligent protagonitzada per dues parelles (Joan i Marta, Oscar i Àgata) amb el rerefons d'un experiment científic de resultats incerts que, en mans d'un altre autor podria donar peu a una història tremebunda, però que en aquest cas i amb molt bon encert per l'autora s'ha convertit en un text en el que l'elegància i el sentit de l'humor ens allunya del que hi ha darrere del que ens fa riure sense cap complex. Una obra de la qual surts amb el somriure a la boca, tot i que en algun moment et puguis plantejar fins on poden arribar els límits de la ciència i la naturalesa de l'amor.

Contribueix a l'èxit de la representació el treball dels quatre excel·lents actors, sobresortint en el seu neuròtic personatge, Dani Arrebola. La direcció de Clàudia Cedó és també un total encert. Ha aconseguit que en un petit espai els dos plans de l'acció tinguin total autonomia, sense que en cap moment un interfereixi en l'altre. I uns originals i enginyosos títols de crèdit acaben d'arrodonir el resultat d'aquest més que recomanable espectacle.

DOCUMENTALS

Poder Popular

Toni Piñeiro

El Poder Popular emana de les de baix, de la comunitat que s'organitza i produeix saber i paraula pròpia.

La comunitat és capaç de consensuar el contracte social per establir les lleis i costums que d'una forma justa, equitativa i solidària regulen les relacions socials.

Hem escollit 3 documentals que pensem significatius de Poder Popular pel 1er trimestre 2015:

18 de gener "Si se puede: siete días de PAH Barcelona". El dret a disposar d'un habitatge digne, el dia a dia de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Barcelona, el procés de transformació i apoderament de les persones que hi treballen, l'acció social que desperta consciencies.

15 febrer "Yo decido: El tren de la libertad". El dret de la dona a viure el seu cos en llibertat, el govern central prepara una llei per penalitzar l'avortament, un grup de dones asturianes encén la flama i cents de milers de dones es mobilitzant a l'estat espanyol i arreu. La llei s'atura i el ministre dimiteix.

29 de març "ReMine". El dret a gaudir d'un treball, més de 4000 miners declaren la vaga indefinida contra les retallades que donen un cop de mort a la seva feina deixant-los al carrer. La mobilització minera desperta la consciencia de classe del país, la resistència des de baix es nodreix de generacions de miners reivindicant una feina digne. El fi de l'economia productiva d'un país.

En els documentals hi hauran els/les directores que l'han fet possible.

Tots els documentals es passaran en diumenge a les 18:30 a l'Auditori de Can Batlló.

La terra mana, el poble ordena i el govern obeeix.

REVISTES

Revista Eclèctica

Eclèctica, València

Eclèctica és un col·lectiu assembleari de joves precàries sorgit a València al 2010. El seu primer objectiu fou servir de pont entre el coneixement acadèmic i els moviments socials a través d'una revista amb un dossier, adreçat a temàtiques que ens afecten; reportatges sobre les nostres realitats, propostes didàctiques i ressenyes de productes culturals (llibres, pel·lícules, videojocs...). La revista, que adopta el mateix nom del col·lectiu, es publica amb llicència lliure tant en paper com online.

El primer número, que es publicà al 2012, estigué centrat en els diversos fenòmens de les crisis. El següent, que isqué a la llum l'any següent, abordà les diferents cares de les migracions i les seues conflictivitats. Aquest darrer número 3, presentat per primera vegada al CSOA l'Horta de Benimaclet (València, l'Horta) en desembre de 2014, vol posar en el centre de debat el polièdric camp de batalla de la cultura popular. Un últim número que ha comportat no només any i mig de treball, sinó una autèntica revolució gràfica que incorpora un aparell d'il·lustracions i intervencions que dialoguen amb cada text.

La revista s'ha presentat des de facultats universitàries fins diversos centres socials okupats de diferents ciutats de l'Estat espanyol i d'Amèrica Llatina. A més a més, s'ha intentant promoure sempre en les nostres presentacions, tallers i taules de congressos, debats d'actualitat com la institucionalització o no del coneixement o les divergències entre els diferents moviments de resistència popular.

Ara Eclèctica vol anar més enllà de la nostra publicació i estem en construcció d'un grup d'afinitat que treballa des de la reflexió i la pràctica amb altres col·lectius. En definitiva, dur a terme una constant tasca de difusió contra-hegemònica que empra la cultura lliure i transformadora.

Suport a les encausades i crida en defensa als barris #EFECTECANVIES

SUPORT A LES ENCAUSADES PER DEFENSAR ELS BARRIS

Ja ha acabat l'any 2014, que si més no per algunes, serà recordat com l'any en que la força i la perseverància de les que lluiten va aconseguir recuperar Can Vies d'un desallotjament i del seu enderroc, com en les grans cites, van ser moltes les que van sortir al carrer, i tristament 84 d'aquestes van ser detingudes. Serà en aquest nou any quan moltes d'elles seran jutjades, les primeres a finals de gener.

Volem que arribi a tot arreu el missatge de que les encausades no estan soles, és per aquest motiu que ens adrecem a vosaltres per demanar la vostra col·laboració en la difusió i la participació de la campanya de suport, com ho podeu fer:

- Participant en l'Assemblea informativa que es farà el 10 de gener a les 18h a l'auditori de Can Batlló en la que també s'aprofitarà per distribuir material de difusió.

- Participant en la setmana d'accions solidàries del 19 al 24 de gener: penjant pancartes, fent performances, fotos, vídeos i accions varies que visualitzin la campanya.

- Venint a Sants el diumenge 25 de gener a la Jornada Solidària on hi haurà Cercavila-Mani, dinar popular i concert

- Fent difusió a les xarxes socials:
@xdensarbarris, facebook: Per Defensar els Barris

La PAH s'instal·la a Sants

Recentment la PAH Barcelona s'ha mudat de barri i s'instal·larà a Sants. Per aquest motiu, realitzaran una jornada on es presentaran a les associoacions i col·lectius que formen part de l'entramat social del barri i a persones properes que vulguin conèixer o col·laborar en les tasques que fa el col·lectiu a Sants o altres barris i municipis. Per tot això, fan una crida i ens conviden a totes a participar al seu nou local del carrer Leiva 44 el proper dissabte 17 de gener a les 17h amb les següents activitats:

17 h: Benvinguda, roda de presentacions de les entitats i breu presentació de la PAH Barcelona.

18 h: Projecció del documental "7 días en PAH Barcelona".

19 h: Torn d'intervencions.

20 h: Pica-pica i tancament.

Cal confirmar assistència al correu:

lapahdebarcelona@gmail.com

AGENDA

gener 2015

Divendres 16 de gener a les 21.30h.
Rony's Insomnia (Alternative rock NYC)
Bo d'ajut: 5€
23.30h.
Dj Luis LeNuit+Dj homeless (indie-pop)
Entrada lliure
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 17 de gener 11h
CLUB DE LECTURA Bibilioteca
"Aquell que va veure l'abisme"
Taller de lectura del poema de Guilgamesh
21:00 h
Festa Concert Solidari
Kukurrukuku
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dissabte 17 de gener a les 21h.
Dinamita Balkana: Romaní Chavé Bulgaria + Dr. Batonga! (dj set)
Bo d'ajut: 7€
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

diumenge 18 de genera 18.30h
documental "Sí se puede: siete días en PAH Barcelona"
dins el cicle 'Poder Popular'
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Divendres 23 de gener a les 23.30h.
Los Gemelos Derrick djs (rock)
Entrada lliure
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 24 de gener a les 21h.
Joan Thelorious (cantautor elèctric)
Bo d'ajut: 3€
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 24 de gener 21h
TEATRE: "Absentee"
La Pulpe Teatro
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Projeccions simultànies del 44è Festival Internacional de Cine de Rotterdam al cinema Zum Zeig
(Carrer Béjar 53, Sants)

24 de gener 16h
Atlantic (Jan-Willem van Ewijk)
25 de gener 16h
Erbarme Dich - Matthäus Passion Stories (Ramón Gieling)
26 de gener 19h
Melody (Bernard Bellefroid)
27 de gener 19h
Speed Walking (Niels Arden Oplev)
28 de gener 19h
The Sky Above Us (Marinus Groothof)

Diumenge 25 de gener a les 20h.
Jam-Go (Jam sesión de jazz manouche)
Entrada lliure
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dilluns 26 de gener a les 20.30h.
Mostra de cinema infame
Entrada lliure
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dimarts 27 de gener a les 20.30h.
Sí Se puede! Siete días en la PAH Barcelona (documental)
Entrada lliure
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dimecres 28 de gener a les 21h.
Albert Gàmez (inaugura exposició de fotos de Pop la cara de Maria Mateu)
Entrada lliure
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Divendres 30 de gener a les 23.30h.
TOP A TOP: RebelmadiaqSound (Reggae Nights)
Bo d'ajut: 2€
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 31 de gener 11h
VISQUEM ELS CONTES
Activitat infantil
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dissabte 31 de gener a les 23.30h.
SHOOT THE PUMP!: Mr. Love daddy + Mash Masters (Soul Nights)
Bo d'ajut: 3€
Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dilluns, dimarts, dijous, divendres i dissabtes de 10h a 13h
Tardes : dilluns, dimarts, dimecres i dijous de 17h a 20h; i divendres de 18h a 21h.
Biblioteca Popular Josep Pons
Can Batlló (c/Constitució, 19)

De dilluns a dimecres de 17 a 24h
Dijous de 17 a 1h
Divendres de 17 a 2h
Dissabtes de 12 a 2h
Espai de trobada.
Ateneu La Base
(carrer Hortes 10, Poble Sec)

Dilluns, dimarts i dimecres
Matins 10-13h Tardes 18-21h
Espai de preparació física multidisciplinar
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dijous i divendres de 10 a 13h
Espai familiar La Nau
Can Batlló (c/Constitució, 19)

De dilluns a divendres de 18h a 22h
Rocòdrom
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dimarts 11h-13h i 18h-19h, divendres 11h-13h i dissabte 11h-13h.
Hort comunitari
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Tots els dimarts i dijous (18:30)
Distribuidora editorial La Malobe'ema
Ateneu Llibertari de Sants (Maria Victòria, 10)

El tercer divendres de cada mes (18-24h)
Nit de Jocs de taula i rol al Casal
Casal Independentista Jaume Compte (Muntadas, 24)

Cada dimarts 10h-12.45h i 18h-20.45h
Espai obert d'assaig lliure a l'auditori
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Cada dimecres i dissabtes 10h-13h
Tallers d'oficis (metal·lurgia, lampisteria, electricitat, mecànica i fusteria)
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Cada dijous no festiu 18h-21h
La Cistella Verda: agricultura sana, de proximitat i de temporada
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Segon dissabte de cada mes
Merkadillo Punk
Can Batlló (c/Constitució, 19)

Algunes anarquistes de Poble Sec

Conversem amb algunes anarquistes del Poble Sec per aproximar-nos als escorcolls de l'Operació Pandora i en quina situació es troben les persones detingudes.

Olalla Miret i Oriol Barras

Què va passar aquell dia?

La matinada del 16 de desembre, sobre les 4:00h de la matinada, agents dels Mossos d'Esquadra irrompen a més de 10 domicilis de companyes i companys anarquistes a Barcelona, Sabadell, Manresa i Madrid. Els escorcolls i saquejos d'aquests domicilis s'allarga fins a quasi el migdia i es salda amb 11 persones detingudes. També varen ser escorcollats els ateneus anarquistes de Poble Sec i Sant Andreu, així com la històrica okupa Kasa de la Muntanya al barri de Gràcia. Les detingudes a Barcelona i rodalies varen ser traslladades a diverses comissàries del barcelonès aïllades i soles, per unes hores més tard enviar-les a l'Audiència Nacional a Madrid en un viatge de més de 600 kilòmetres.

Què es van endur?

Els objectes materials que es varen endur van ser principalment material informàtic, llibretes on es registraven actes d'assemblees, llibres i propaganda anarquista. De fet, el material confiscat serveix com a prova de la clara oposició dels i les detingudes als abusos de poder de l'Estat i les seves estructures. El moviment llibertari està organitzat per la lluita contra aquestes estructures i per la solidaritat entre companyes, fets que són de sobres coneguts i que la resta de persones que seguim lluitant des d'aquest anomenat "afora" seguim mantenint i mantindrem.

Van haver-hi desperfectes a l'Ateneu Llibertari del Poble Sec?

L'Ateneu de Poble Sec va patir desperfectes varis, així com l'Ateneu de Sant Andreu i la Kasa de la Muntanya, i sobretot els domicilis dels companys i companyes assaltats, però el gran desperfecte que pretenien ocasionar era sobretot a un moviment, el moviment anarquista. L'onada repressiva de l'anomenada Operació Pandora és un cop paradigmàtic de la recerca d'un enemic intern que desviï l'atenció de l'exercici de poder abusiu i de la precarització que les mesures governamentals generen en la majoria de la població. Han pretès causar desperfectes al moviment anarquista, però, enlloc d'això, l'han enfortit.

De què s'acusa a les detingudes?

Les persones detingudes estan acusades de terrorisme, delicte que no existeix tipificat com a tal en l'ordenament penal de l'Estat espanyol. Les lleis actuals permeten que encara avui en dia desconeguem els fets concrets de què se les acusa, malgrat que set de les companyes i companys que varen ser detingudes el dia 16 de desembre continuïn a presó preventiva. La principal acusació és la de pertànyer a una organització terrorista, basant-se en la pertinença a la coordinació GAC (Grups Anarquistes Coordinats), una coordinadora de grups anarquistes per l'intercanvi de propaganda i idees anarquistes i per l'organització de la solidaritat entre companys i companyes.

S'han pogut comunicar amb elles? En quina situació es troben?

Totes les detingudes en el cop repressiu de l'Operació Pandora es troben en règim de Ficheros Internos de Especial Seguimiento (FIES) 3. Els règims FIES són creats per l'administració penitenciària espanyola a principis dels anys 90 quan una part de la població reclusa havia organitzat protestes que denunciaven els abusos penitenciaris, les tortures i tractes vexatoris, la dispersió, etc. Com a reacció a aquestes mobilitzacions, però també en coherència amb un sistema punitiu i carcerari que entrava en vigor, Institucions Penitenciàries creà els Règims FIES, per a l'especial seguiment del que anomenen presos "conflictius o inadaptats".

De les detingudes en l'Operació Pandora, tres d'elles es troben a la presó de Soto del Real en segon grau i la resta en règim d'aïllament a les presons de Valdemoro, Estremera y Aranjuez. També cal destacar que dos companys més es troben en presó preventiva des de fa més d'un any a les presons de Villabona i Brieva i que les seves detencions varen ser també un dels inicis del cop repressiu al moviment anarquista.

Entre les detingudes hi ha algun membre de l'ateneu?

Sí, entre les detingudes hi ha persones que formen part de l'Ateneu Anarquista del Poble Sec, igual que altres que formaven part d'espais de lluita anarquista en altres barris i ciutats, com totes formem part de tots els espais anarquistes i estem a prop de les individualitats que viuen la seva lluita d'altres formes indomables. Però el que està clar és que tots i totes nosaltres, ells i elles, formem part d'un moviment que, organitzat per llaços d'afinitat política i solidaritat, està lluitant contra un sistema injust i per la llibertat i autodeterminació de l'individu.

Com creieu que s'han cobert els fets des de la premsa?

La premsa burgesa o els grans mitjans i agències, com sempre, han fet el ridícul davant la coherència i la intel•ligència d'una població que cada cop se'ls creu menys. Han fet d'altaveu del poder i no només d'altaveu, sinó que són un poder més, una eina indispensable per tornar legítim allò que és injustificable i per tornar veritat allò que és inversemblant. Els poders s'han atorgat la capacitat de generar un llenguatge veritable, per establir allò que és veritat, per construir significats, això és el que fa la premsa quan estableix que és un "anarquista violent" i que és una "intervenció policial"; que són "mesures de reestructuració" i que són "robatoris"; que són "assassinats" i que són "danys col•laterals", etc. La descripció dels fets en aquests mitjans sempre depèn de l'estatus de la persona que els comet o de la capacitat dels actes per avalar o qüestionar el model imperant, per tant, malgrat que són de vergonya aliena, són veritablement perillosos.

Quins considereu que han estat els motius d'aquesta operació?

Aquesta operació repressiva té com a finalitat crear un nou enemic social: l'anarquisme. Però és un cop que serveix com avís per a totes les persones que mostren resistència i lluita contra el poder i l'autoritat, des del lloc que sigui. Desviar l'atenció i fer-nos frenar en les lluites que estàvem portant a terme: contra els plans urbanístics, contra la conversió de la ciutat en un espai al servei del capitalisme, contra les violències heteropatriarcals, les agressions sexuals i de gènere", contra l'atac a la vida animal i natural, etc.

Volen criminalitzar l'antagonisme i la lluita social com s'està demostrant amb l'aprovació de la Llei de Seguretat Ciutadana coneguda com a Llei Mordassa) o el projecte de reforma de Codi Penal, que conté una proposta de cadena perpètua revisable, penes privatives de llibertat basades en criteris com la "perillositat", quan ja sabem qui serem sempre els perillosos, i qui mai ho serà.

Com valoreu que l'operació policial es produís en paral•lel a altres detencions de col•lectius extremistes (ultres i jihadistes)?

Aquesta pregunta pren especial interès amb els recents fets de l'atemptat a París a la revista satírica Charlie Hebdo, malgrat que és força complicat i no pretenem realitzar un anàlisi d'aquests fets .

La creació de riscos que generen alarma social és una especialitat dels actuals sistemes punitius que justifiquen d'aquesta forma l'aplicació de mesures cada cop més restrictives, la imposició de mesures preventives, el control i la persecució de col•lectius considerats "perillosos", però que en general la població no els percep com a amenaces reals per a la seva existència, al menys, no més que un possible desnonament per execució hipotecària, la pèrdua del lloc de feina, la obligatorietat de les persones aturades de treballar quasi gratuïtament per serveis públics sense cotitzar, les violències patronals o els atacs i persecucions policials.

La nomenclatura "terrorista" és un calaix de sastre que ha servit històricament com a etiqueta estigmatitzant de la diferència, de la dissidència i fins i tot de grups feixistes —de qualsevol mena—. Com bé hem dit la violència no és un concepte neutre, sinó que és un concepte carregat de components culturals i històrics i la valoració de la mateixa es farà en funció de si els interessos que hi ha darrere serveixen o no al sistema. Per què és terrorisme fer un boicot actiu contra una fàbrica que està contaminant el teu poble, i fins i tot enverinant els teus fills i filles, i no ho és assassinar indiscriminadament a nenes i nens en països colonitzats, sinó que això s'anomena intervenció militar?

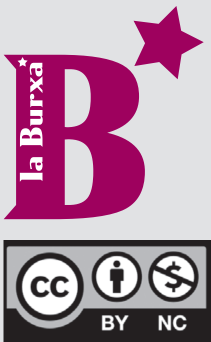
El que és evident i de sobres conegut és que com va dir un anarquista: "els anarquistes no estan disposats a assassinar a la gent indiscriminadament, com fan els Estats en les guerres, però també en els períodes de l'anomenada "pau social" i això molesta.

Quines conseqüències creieu que poden tenir els fets succeïts dins els moviments socials i de lluita de la ciutat?

No podem fer una predicció, sinó que podem apuntar el que ens agradaria i sembla que està passant i que té a veure amb allò de "posar les barbes a remullar" i que, en definitiva, es tracta de solidaritat. El que està clar és que el que es pot pretendre amb aquest cop repressiu és generar por i que mostres d'oposició com la simple propaganda es limitin o es converteixin en fets clandestins. Els i les anarquistes no acabem d'aprendre que sent enemics declarats de l'Estat i les seves institucions hem sigut històricament perseguits i, per tant, malgrat el mal que han fet és quelcom que no ens sorprèn. El que si que creiem és que cada cop més gent se n'adona que el teatre de que hem de ser "bons ciutadans i ciutadanes" es desfà cada cop més i que per qüestions estructurals o per convicció cada cop hi ha més gent que s'identifica amb els que el poder ha anomenat com "anarquistes violents" que amb els "ciutadans" en que pretenien identificar-los els que cada cop generen més misèria.

Heu rebut mostres de suport? De qui?

La solidaritat ha estat amplíssima de moltes bandes, tant ideològiques com territorials i emocionals. I el més important de tot és continuar generant-la, continuar amb les lluites d'oposició a aquest sistema i enfortir-les, així com mostrar la solidaritat a les persones preses per lluitar, les set d'ara, les dues de fa un any i totes les que fa temps que estan segrestades per un Estat violent, per demostrar que si ens toquen a una, ens toquen a totes.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Àngel Bravo, Bernat Costa, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Cristina Fernández, Agus Giralt, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Dani Martínez, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dídac Prat, Víctor Cebellán, Biblioteca Social Mateo Morral, Elba Mansilla, Isabel Benítez, Jordi Juan Monreal, Sílvia Alberich, Concha Liaño, Sergi Rugrand, Marga Olalla